

18 GCS-BBR 01

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot de Bedrijfsregeling Brandregres (BBr 2000)

Betreft: watersportverzekering (pleziervaartuigen) / AVB

Partijen:

Partij A, verzekeraar van een pleziervaartuig;

en

Partij B, aansprakelijkheidsverzekeraar van partij X

Feitelijke gegevens

In 2011 is er tijdens het verrichten van slijpwerkzaamheden brand uitgebroken in een loods van partij X, de verzekerde van partij B. Door deze brand zijn diverse boten beschadigd geraakt. Eén van deze boten was verzekerd bij partij A. Partij A heeft de schade van haar verzekerde vergoed en heeft vervolgens partij X aansprakelijk gesteld. Partij B heeft de aansprakelijkheid van partij X afgewezen. In 2015 heeft partij A partij X gedagvaard bij de rechtbank Noord-Nederland. In de procedure heeft partij A zich op het standpunt gesteld dat partij X als bewaarnemer aansprakelijk is en dat de BBr 2000 niet van toepassing is. Partij X - procederende via partij B - heeft de aansprakelijkheid en het causaal verband betwist en heeft het standpunt ingenomen dat de BBr 2000 wel van toepassing is. Partij X heeft gesteld dat partij A een brandverzekeraar is als bedoeld in de BBr 2000 en voorts dat artikel 2.4 van de BBr 2000 in de weg staat aan het nemen van regres op een bewaarnemer. De rechtbank heeft partij A in een tussenvonnis van 13 juli 2016 opgedragen te bewijzen dat zij de watersportverzekering niet in haar hoedanigheid van brandverzekeraar heeft gesloten maar in een andere hoedanigheid die traditioneel niet tot het brandverzekeringsbedrijf wordt gerekend. Er zijn getuigenverhoren gehouden en partijen hebben naar aanleiding hiervan conclusies genomen. Medio 2017 heeft partij A zich tot de Geschillencommissie Schadeverzekeraars gewend. Partij A en partij B hebben de rechtbank hiervan op de hoogte gesteld. De rechtbank heeft op 14 februari 2018 een tussenvonnis gewezen waarin onder andere het volgende is bepaald:

“De rechtbank ziet aanleiding de beoordeling van het geschil aan te houden in afwachting van de door partij A geëntameerde procedure bij de Geschillencommissie. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het in de onderhavige zaak gaat om de uitleg van de voor verzekeraars geldende brancheregeling. De Geschillencommissie is naar het oordeel van de rechtbank bij uitstek deskundig om de brancheregeling uit te leggen.

Weliswaar betreft het onderhavige geschil (formeel) geen geschil tussen verzekeraars en heeft partij A het geschil voorgelegd aan de rechtbank, maar deze zal haar oordeel opschorten tot de Geschillencommissie een beslissing heeft genomen.”

Het geschil

Partij A heeft de schade afgewikkeld met haar verzekerde en heeft een regresvordering ingediend bij partij X. Partij A is van oordeel dat de afgesloten watersportverzekering niet is aan te merken als brandverzekering in de zin van de BBr 2000. De BBr 2000 is dan ook niet van toepassing.

Partij B stelt allereerst dat de commissie zich niet ontvankelijk dient te verklaren nu er geen geschil is tussen partij A en B maar tussen partij A en partij X. Tevens stelt partij B dat, nu partij A de zaak eerst heeft voorgelegd aan de burgerlijke rechter, partij A hiermee afstand gedaan heeft van het recht om het geschil voor te leggen aan de Geschillencommissie. Verder is de BBr 2000 volgens partij B wel van toepassing nu de bij partij A afgesloten verzekering als brandverzekering in de zin van de BBr 2000 kan worden aangemerkt.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft kennis genomen van de aan haar overgelegde stukken.

In de eerste plaats merkt de commissie op dat leden van het Verbond van Verzekeraars een onderling geschil over een bedrijfsregeling kunnen voorleggen aan de Geschillencommissie Schadeverzekeraars. Hier is sprake van een geschil over het al dan niet van toepassing zijn van de BBr 2000. Dat de procedure bij de rechtbank formeel wordt gevoerd tussen partij X en partij A doet niet af aan de mogelijkheid om het geschil aan de Geschillencommissie voor te leggen. In materiële zin voeren immers de leden van het Verbond partij A en partij B deze procedure.

In dit verband is voorts het volgende van belang. In de toelichting op de BBr 2000 staat:

“Geschillenbeslechting

Een verschil van mening tussen verzekeraars over de uitleg van deze regeling zal door de verzekeraars in eerste instantie worden voorgelegd aan de afdelingscommissie Brand van het Verbond van Verzekeraars.”

Door een preambule uit 2002 op het regelement van de Geschillencommissie is de afdelingscommissie Brand vervangen door de Geschillencommissie Schadeverzekeraars. Hieruit volgt dat de partijen het geschil dienen voor te leggen aan de Geschillencommissie.

Uit de toegezonden stukken blijkt dat deze zaak in 2015 aanhangig is gemaakt bij de burgerlijke rechter door het uitbrengen van een dagvaarding. Partijen hebben er dus niet voor gekozen om het geschil over de BBr 2000 in eerste instantie voor te leggen aan de commissie. De rechtbank heeft in het tussenvonnis van 14 februari 2018 besloten om de zaak aan te houden totdat de commissie een uitspraak heeft gedaan.

De commissie acht zich mede op grond van dit vonnis bevoegd om een uitspraak te doen. De vraag die aan de commissie is voorgelegd is of deze watersportverzekering als een brandverzekering in de zin van de BBr 2000 kan worden aangemerkt.

De toelichting op artikel 7 van de BBr 2000 luidt:

De definitie benadrukt dat de verzekeraar moet handelen in de kwaliteit van brandverzekeraar en dat de verzekering daadwerkelijk een brandverzekering moet betreffen, volgens criteria (als opgenomen in art. 7.2 van de regelingⁱ ⁱⁱ; toevoeging commissie) die ten tijde van het tot stand komen van het BBR 1984 golden voor het lidmaatschap van de Vereniging van Brandassuradeuren in Nederland. Deze bedrijfsregeling ziet dus niet op verzekeraars die handelen in een hoedanigheid welke traditioneel tot een andere branche gerekend wordt, zoals motorrijtuigen-, transport of technische verzekeraars. De regeling ziet evenmin op verzekeringen waar het brandrisico onderdeel van de dekking kan zijn, maar die traditioneel niet tot de brandverzekering gerekend worden, zoals hagel-, CAR-, elektronica- en transportverzekeringen.

Bepalend voor de vraag of de BBr 2000 hier van toepassing is, is of partij A als brandverzekeraar heeft gehandeld en of de bij partij A afgesloten verzekering te kwalificeren is als een brandverzekering. Omdat leden van het Verbond van Verzekeraars die een brandverzekering

aanbieden als brandverzekeraar worden aangemerkt, ligt de nadruk op de beoordeling of de verzekering wel of niet als brandverzekering kan worden aangemerkt.

Uit de toelichting op de BBr 2000 blijkt dat het enkel vermelden van een dekking voor brand onvoldoende is om de verzekering als brandverzekering aan te merken. Doorslaggevend is de beoordeling van het totale verzekeringsproduct op “brandeigen” dan wel “brandvreemde” bepalingen. Het betreft niet alleen een beoordeling van iedere bepaling op zich, maar vooral ook een beoordeling van alle bepalingen in hun onderlinge samenhang. De commissie verwijst in dit verband naar haar uitspraak 15 GCS-BBR 04.

Op grond van de tekst van de BBr 2000, de toelichting hierop en de door partijen overgelegde stukken oordeelt de commissie dat de bij partij A afgesloten watersportverzekering niet aangemerkt wordt als brandverzekering. De bij partij A afgesloten verzekering heeft een aantal typerende (“brandvreemde”) bepalingen die niet kenmerkend zijn voor een brandverzekering. Daarbij gaat het onder andere om de volgende bepalingen c.q. kenmerken:

- Het product betreft in hoofdzaak een casco- en WA verzekering voor pleziervaartuigen.
- Het verzekerd object is een pleziervaartuig.
Een brandverzekering ziet primair op onverplaatsbare gebouwen en hun inhoud. Een pleziervaartuig is naar haar aard bestemd om te varen en bevindt zich in het algemeen slechts tijdelijk in een (winter)stalling.
- Onlosmakelijk onderdeel van de verzekering zijn de dekkingen aansprakelijkheid en hulpverlening.
Aansprakelijkheid dekt specifiek de aansprakelijkheid voor schade toegebracht door of met het pleziervaartuig. Hulpverlening dekt onder andere de kosten van repatriëring van het vaartuig en de opvarenden.
- De omschrijving van de (casco)dekking is eerder kenmerkend voor een watersportverzekering dan voor een brandverzekering. Er is dekking ongeacht of de verzekerde gebeurtenis zich voordoet tijdens het varen of tijdens andere omstandigheden die verband houden met het bezit en gebruik van het vaartuig (zoals winterstalling, vervoer op een trailer of verblijf op een werf voor onderhoud/reparatie). Ook de volgende onderdelen maken onderdeel uit van de dekking: blaasvorming in polyester door osmose en eigen gebrek van het vaartuig en van de voortstuwingsinstallatie.
- Bij de begroting van de schade wordt gebruik gemaakt van een totaal verlies regeling en kent de verzekering een waardegarantiebepaling. Bepalingen die kenmerkend zijn voor verzekering van (voertuigen en) pleziervaartuigen.

De commissie merkt voorts nog op dat het brandrisico weliswaar onderdeel is van deze watersportverzekering, maar de pleziervaartuigverzekering wordt traditioneel niet tot de brandverzekeringen gerekend. De toelichting op artikel 7 van de BBr 2000 noemt niet de pleziervaartuigverzekering, maar de opsomming van verzekeringen die van oudsher niet tot de brandverzekeringen gerekend worden, is door het gebruik van het woord “zoals” niet uitputtend.

Uit het bovenstaande concludeert de commissie dat partij A hier niet heeft gehandeld als brandverzekeraar. Als een verzekeraar een dergelijke verzekering afgeeft, die gelet op het bovenstaande, niet als brandverzekering kan worden aangemerkt, handelt de betreffende verzekeraar ook niet als brandverzekeraar. De commissie herhaalt dat de nadruk ligt op de beoordeling of de verzekering een brandverzekering is. Het oordeel of een verzekeraar als brandverzekeraar handelt, volgt hieruit en is hiermee onlosmakelijk verbonden. De commissie onderschrijft overigens dat het traditionele begrip brandverzekeraar is vervaagd. De meeste verzekeraars bieden tegenwoordig verzekeringen aan uit verschillende branches.

Conclusie

De commissie geeft als bindend advies dat de watersportverzekering bij partij A geen brandverzekering is en dat partij A dan ook niet als brandverzekeraar in de zin van de BBr 2000 heeft gehandeld.

Aldus is beslist op 2 maart 2018 door mr. L.G. Stiekema, mr. P.O.G. van den Berg en mr. J.G.R. de Jongh, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

mr. L.G. Stiekema

mr. M. Beugel

ⁱ 7.2 Brandverzekering

Onder brandverzekering zijn de navolgende soorten verzekering te verstaan:

- a. brandverzekering;
- b. inbraakverzekering;
- c. diefstalverzekering;
- d. stormschadeverzekering;
- e. overstromingsverzekering;
- f. waterleidingschadeverzekering;
- g. verzekering tegen schade veroorzaakt door luchtverkeer;
- h. koelhuisschadeverzekering;
- i. brandverzekering, uitgebreid met dekking tegen andere gevaren dan brand;
- j. verzekering van bedrijfsschade en andere indirecte schade, die het gevolg zijn van één van de hiervoor onder a. tot en met i. bedoelde gevaren;
- k. alle andere soorten verzekering, die krachtens besluit van het sectorbestuur Schadeverzekering van het Verbond van Verzekeraars als behorend tot of verwant aan het brandverzekeringsbedrijf beschouwd dienen te worden.

ⁱⁱ De commissie heeft vastgesteld dat er geen besluit ex artikel 7.2 onder k BBr 2000 bestaat.